Nõne cõpletũ ẽ: Nõne vt legiꝭ ſic videꝭ: Et illi qui remãſerũt oculos habẽt ꝛ nõ vi dent: nares habẽt ꝛ nõ odoꝛanꝭ. Nõ ſenti unt illũ odoꝛẽ: chꝛiſti bon⁹ odoꝛ ſum⁹: ſicut dixit Apl̃us: in omni loco. Quid ꝓdeſt qꝛ nares habẽt ꝛ nõ odoꝛanꝭ: tam ſuauẽ odo rẽ chꝛiſti: Uere in illis factũ eſt: ꝛ vere de il lis dictũ eſt: Siĺes illis fiãt oẽs qui faciũt ea: ꝛ oẽs q̇ ↄfidunt in eis. Sed q̃tidie cre dũt ꝑ miracula chꝛiſti dñi: q̃tidie aperiunꝭ oculi cecoꝛũ: ꝛ aures ſurdoꝛũ: inſpirantur nares inſenſatoꝝ: diſſoluũtur oꝛa mutoꝝ: cõſtringunꝭ manus paraliticoꝛũ: corrigũ tur pedes claudoꝝ: De lapidib⁹ iſtis exci tanꝭ filij Abꝛae. Quibus oibus iã dicaꝭ:

Alia lra. † dño. Domus iſrael benedicite † dñm: Oẽs filij Abꝛae: Et ſi de lapidib⁹ iſtis ſu ſcitanꝭ filij Abꝛae: manifeſtuꝫ ẽ qꝛ illi ſunt magiˀ dom⁹ iſrael qui ꝑtinẽt ad domũ iſra el: qui ꝑtinent ad ſemẽ Abꝛae: nõ carne: ſꝫ fide. Domus iſrael bñdicite dñm. Sꝫ fac domũ dñi illam dici: ꝛ ꝑplm iſrael vocari: crediderũt inde apl̃i: ꝛ milia circũciſoꝛuꝫ. Domus iſrael bñdicite dñm.

Alia lra. † dño. † dño. Domus Aaron bñdicite † dñm. Domus leui bñdicite † dñm: Bñdicite populi dñm: hoc eſt dom⁹ iſrl̃ gñaliter. Bñdicite ꝑpoſiti: hoc eſt dom⁹ Aaron: bñdicite mi niſtri: hoc eſt dom⁹ Leui. Quid de ceteris nationib⁹:

Alia lra. † dño. Qui timetis dñm bñdici te † dñm. Oẽs ğ vna voce dicam⁹ qd̃ ſe quiꝭ. Bñdictus dñs ex ſyon: qui habitat in hierl̃m. Ex ſyon ꝛ hieruſa lẽ. Syon ſpeculatio: hierl̃m viſio paci. In qua hierl̃m nũc habitatur⁹ eſt: In illa q̇ ce cidit: Non: ſed in matre noſtra que ẽ in ce lis: de qua dictũ eſt: Multi filij deſerte ma gis ꝙ eius que habet virum. Nunc ergo dominus ex ſyon: quia ſpeculamur quod veniat: nunc tamẽ ꝙdiu in ſpe viuimus in ſyon ſum⁹: Finita via habitabim⁹ in illa ci uitate que nunꝙ ruitura eſt: quia ꝛ domi nus habitat in ea: ꝛ cuſtodit eam que eſt viſio pacis eterna hieruſalem: pacis illius fratres mei cui laudande lingua non ſuffi cit: vbi nullum hoſtem iam ſentiemus: nec in eccleſia: nec extra eccleſiaꝫ: nec in carne noſtra: nec in cogitatione noſtra: abſoꝛbe bitur moꝛs in victoꝛia ꝛ vacabimus ad vi dendũ deum in pace: ciues hieruſalẽ facti ciuitatis dei.

Explicit Tracꝭ: de pſ̃. CXXXIIII.
Incipit Tracꝭ. de pſ̃. CXXXV.
Expoſitio pſalmi.

Confitemini dño qm̃ bon⁹: qm̃ in eternũ miſcðia eius. Pſalmus iſte laudẽ ↄtinet dei: et eodẽ mõ in omnib⁹ ſuis verſib⁹ terminaꝭ. Proinde ꝙuis hic in laudẽ dei multa di cantur: maxime tñ ei⁹ miſcðia cõmendaꝭ: ſine cui⁹ cõmendatiõe aptiſſime nullũ ver ſuꝫ claudi voluit: ꝑ quẽ ſpũſſanct⁹ cõdidit pſalmũ. Memini aũt me in pſalmo cẽteſi moq̃nto q̇ ſimiliter incipit: (qm̃ codex quẽ intuebar nõ habet in eternũ: ſed in ſeculuꝫ miſcðia ei⁹:) queſiſſe q̇d poti⁹ itelligere de beremus. In greco em̃ ſermõe ſcriptũ eſt: εισ Τομ αιωμα qd̃ in ſeculũ. ꝛ in eternũ: in terꝑtari põt. Sed q̇d illic vt potui diſſerue rim: etiã hic retexere longũ eſt. In iſto aũt pſalmo etiã idẽipſe codex non habet in ſe culũ qd̃ pleriqꝫ habẽt: ſed i eternũ miſcðia eius. Qd̃ ꝛ ſi poſt iudiciũ quo in fine ſecu li viui ꝛ moꝛtui iudicãdi ſunt: miſſis iuſtis in vitã eternã: iniq̇s aũt in ãbuſtionẽ eter nã: nõ ſint deinceps futuri quoꝝ adhuc mi ſereatur de⁹: recte tñ intelligi põt in eternũ futurã miſcðiam ei⁹: quã ſuis ſanctis fide libus largiꝭ: nõ qꝛ in eternũ miſeri erunt: ꝛ iõ in eternũ miſcðia indigebũt: ſed qꝛ ipſa beatitudo quaꝫ miſcðiter miſeris ꝓſtat: vt eſſe miſeri deſinãt: ꝛ beati eſſe incipiãt: nõ habebit finẽ: iõ in eternũ miſcðia ei⁹. Qd̃ em̃ iuſti erim⁹ ex iniquis: ſani ex infirmis: viui ex moꝛtuis: ꝛ imoꝛtales ex moꝛtalib⁹: beati ex miſeris miſcðia eius eſt. Hoc aũt qd̃ ita erim⁹ in eternũ erit: ergo i eternũ mi ſericoꝛdia ei⁹. Proinde ↄfitemini dño: id eſt ↄfitendo laudate dñm qm̃ bon⁹. Nec ꝑ hac ↄfeſſiõe aliq̇d eſtĺ tꝑale ſũpturi: qm̃ in eternũ miſcðia eius: id eſt bñficiũ qd̃ no bis miſericoꝛdiꝭ ꝓſtat in eternũ eſt. Qd̃ au tẽ habet qm̃ bonus: grec⁹ habet αγαθοσ. Nõ ſicut in pſalmo centeſimo ꝛ q̇nto: qd̃ ibi eſt qm̃ bonus: grecus habet χρηϛοσ: iõ nõnulli illud interꝑtati ſunt: qm̃ ſuauis eſt. αγαθοσ aũt nõ vtcũqꝫ bonus: ſed ex cellentiſſime bonus eſt. Deinde ſequitur. Cõfitemini deo deoꝛum: qm̃ in eternũ miſcðia eius. Cõfitemini dño dñoꝝ: qm̃ i eternũ miſcðia ei us. Qui nã ſunt dij ꝛ dñi: quoꝝ deoꝛũ et dñoꝝ ſit de⁹ ꝛ dñs qui ẽ ver⁹ deus: merito q̃ri ſolet. Et ſcriptũ inuenim⁹ in alio pſal mo: Deus etiã hoies appellatos: ſicuti eſt: De⁹ ſtetit in ſynagoga deoꝝ: in medio au tẽ deos diſcernit. Et pauloꝑoſt: Ego dixi dij eſtis: ꝛ filij excelſi oẽs: vos aũt vt hoies

morie̅mini:⁊ ſicut vnꝰ de p̄ncipibꝰ cadetiſ.
Qȯ teſtimoniū etiā dn̄s in euāgelio cōme
morat dicēs: Nōne ſcriptū eſt in lege vr̄a:
qꝛ ego dixi: dij eſtis ⁊ filij excelſi: Si illos
dixit deos ad q̄s ſermo dei factꝰ eſt: ⁊ non
pōt ſolui ſcp̄tura: quē pater ſctificauit ⁊ mi
ſit in mundū: vos dicitis: qꝛ blaſphemas:
qꝛ dixi: filius dei ſum: Non ḡ qꝛ boni ſunt
oēs: ſed qꝛ ſermo dei ad illos factꝰ eſt: ap
pellati ſūt dij. Nā ſi ꝓpterea qꝛ boni eſſent
oēs: n̄ ſic eos dijudicaret. Cū eīn dixiſſet:
Deus ſtetit in ſynagoga deoꝝ: non ait: in
medio: deos ⁊ hoīes diſcernit: tanq̄ oſtē
dens q̄d interſit inter deos ⁊ hoīes: ſed in
medio inq̄t deos diſcernit. Deinde ſequit:
Uſq̄ quo iudicatiſ iniquitatē ⁊ cetera: que
vtiq̄ nō oībus: ſed q̄buſdā dicit: qꝛ diſcer
nens dicit: et tn̄ in medio deos diſcernit.
Sed q̄rit ſi hoīes ad q̄s ſermo dei factꝰ eſt
dij vocant: vtrū ⁊ angeli vocādi ſunt dij:
cū hōībus iuſtis ⁊ ſanctis maximū p̄miū
ꝓmittat eq̄litas angeloꝝ: Et in ſcripturis
quidē neſcio vtrū vel poſſit: vel facile poſ
ſit repperiri apte dici angelos deos. Sꝫ cū
de dn̄o dictū eſſet: Terribilis ſup oēs de
os: cur hoc dixerit cōtinuo velut exponen
do cōiūxit: Qm̄ dij gentiū demonia. Sup
tales deos dixit dn̄m terribilē in ſanctis ſu
is q̄s celos fecit: a quibꝰ demonia terrerēt:
Sic eīn ſequit: Dn̄s aūt celos fecit. Non
ḡ dij ſine additamēto: ſed dij gentiū demo
nia: ſupius tamē: terribilis inq̄t ſup oēs de
deos. Nō ait: ſup oēs deos gentiū: q̄uis
intelligi hoc voluerit: Attende qȯ ſequit:
Qm̄ dij gentiū demonia. Qȯ quidē in he
breo dicit nō ita eſſe ſcriptū: ſed dij gentiū
ſimulachra. Quod ſi verū eſt: multo magiſ
credēdi ſūt ſeptuaginta diuino ſpū interp
tati quo ſpū: ⁊ illa dicta ſūt q̄ in hebreis lit
teris ſūt. Eodē naq̄ operāte ſpū: etiā hoc
dici oportuit qȯ dictū ē: Dij gentiū demo
nia: vt intelligeremꝰ: ſic etiā in hebreo poſi
tū: Dij gentiū ſimulachra: vt demonia po
tiꝰ q̄ ſunt in ſimulachris ſignificarent. Nā
qȯ attinet ad ipſa ſimulachra q̄ grece ap
pellant idola: quo nomine iā vtimur ꝓ la
tino: oculos habēt ⁊ nō vident: ⁊ cetera: q̄
de his iō dicunt: qꝛ omni ſenſu carent: quo
circa nec terreri p̄nt: qꝛ niſi ea que ſentiunt
terreri vtiq̄ nō poſſunt. Quō ḡ dictuꝫ eſt
de dn̄o: Terribilis ē ſup oēs deos: qm̄ dij
gentiū ſimulachra: niſi p ſimulachra intel
ligant demonia que terreri p̄nt: Un̄ ait et
Aplſs: Scimus qꝛ nihil eſt idolū. Hoc eīn

retulit ad materiā terrenā ſenſu carentem.
In ea itē ne quiſq̄ putaret nō eē aliquā vi
uentē: ſentiētēq̄ naturā: q̄ gētiū ſacrificijs
delectet: adiunxit: ſed q̄ imolant gētes de
monijs imolant ⁊ nō deo: nolo vos ſocios
fieri demonioꝝ. Si ḡ nuſq̄ in eloquijs di
uinis reperit ſctōs angelos appellatos de
os: ea mihi cā potiſſimum occurrit: ne iſto
noīe hoīes ad h̄ edificarent: vt miniſteriū
vel ſeruitiū religionis q̄ grece liturgia: vel
latria dicitur ſanctis angelis exhiberēt: qȯ
nec ipſi exhiberi ab hoībus volūt: niſi illi
deo qui ⁊ ipſoꝝ ⁊ hoīm deꝰ eſt. Un̄ multo
vtiliꝰ angeli vocant: q̄ latine nuncij nūcu
pant: vt p nomē non ſubſtātie: ſed officijs
ſatis intelligamꝰ illū deū a nobis eos coli
velle quē nūciant. Totā ḡ iſtā q̄ſtionē bre
uiter Aplus ſoluit: vbi ait: Nā ⁊ ſi ſūt q̄ di
cant dij: ſiue in celo: ſiue i terra: quēadmo
dū ſunt dij multi: ⁊ dn̄i multi: ſed nob̄ vnꝰ
deꝰ pater: ex q̄ oīa ⁊ nos in ipſo: ⁊ vnꝰ dn̄s
Jeſus chriſtꝰ: p quē oīa ⁊ nos p ip̄m. Con
fiteamur ḡ deo deoꝝ ⁊ dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ in
eternū miſc̄dia eiꝰ. Qui facit mira
bilia magna ſolus: Sicut in oīm ver
ſuū nouiſſimis ptibꝰ poſitū eſt: Qm̄ in eter
nū miſc̄dia eiꝰ. Sic in oīm capitibus: q̄uis
nō ſit poſitū: ſubaudiendū ē: Cōfitemini:
qȯ in greco euidētiꝰ apparet. Apparēt aūt
⁊ in latino ſi eandē locutionē trāſferre po
tuiſſent interp̄tes nr̄i. Qȯ quidē in iſto ver
ſu poſſent: ſi dicerēt facienti mirabilia. Qȯ
eīn nos habemꝰ: qui facit mirabilia: grecꝰ
habet facienti mirabilia: vbi neceſſario cō
fitemini ſubaudit: atq̄ vtinā vel ꝓnomen
adderēt: vt dicerēt: ei qui facit: vł ei qui fe
cit: vel ei q̄ firmauit: qꝛ etiā ſic facile intelli
gerent cōfitemini eſſe ſubaudiēdū. Nūc vō
ita obſcurū factū eſt: vt qui codicē grecū:
ſiue neſcierit inſpicē: ſiue neglexerit: poſſit
putare q̄ fecit celos: qui firmauit terrā: qui
fecit luminaria: qm̄ in eternū miſc̄dia eiꝰ.
Jō dictū q̄ſi ꝓpterea iſta fecerit: qm̄ in eter
nū miſc̄dia eiꝰ: cū ad eius miſc̄diam illi ptī
neāt q̄s de miſeria liberat: non aūt vt eius
miſc̄die fuiſſe itelligamꝰ facē celū: ⁊ terrā:
⁊ luminaria: cū illō ſit bōitatiſ eiꝰ q̄ creauit
oīa bona valde. Creauit aūt vt eēnt oīa: h̄
vō miſc̄die vt a pctīs nr̄is mūdet nos: ⁊ a
miſeria liberet in eternū. Ita ḡ nos alloq̄t
pſalmꝰ: Cōfitemi deo deoꝝ: Cōfitemi dn̄o
dn̄oꝝ: Cōfitemini ei q̄ facit mirabilia mag
na ſolꝰ: Cōfitemi ei Qui fecē celos in
intellectu. Cōfitemini ei Qui firma

Alia lra. † nō habet.

uit terrā ſuꝑ aq̄s. Cōfitemī ei. Qui
fecit luminaria magna† ſolus. Cur
aūt ꝯfiteamur: in oīm verſuū finibꝰ ponit
Quō in eternū miſcōia eiꝰ. Sed q̄d eſt qui
facit mirabilia magna ſolus: An qꝛ multa
mirabilia facit ꝑ angelos ⁊ ꝑ hoīes: Sunt
quedā magna q̄ ſolus deꝰ facit: ⁊ ipſa exe-
quit̃ dicens: Qui fecit celos in intellectu.
Qui firmauit terrā ſuꝑ aq̄s. Qui fecit lūi-
naria magna ſolus. Jō ⁊ hic addidit: ſolꝰ:
quia cetera mirabilia q̄ dicturꝰ eſt: ꝑ hoīes
fecit. Cū eñ dixiſſet: Qui facit luminaria
magna ſolus: q̄ ſint eadē lūinaria: ſecutus
aperuit. Solē in ꝑtātez diei. Lu-
nā ⁊ ſtellas in ꝑtātem noctis. Dein-
de incipit dicere que ꝑ angelos vel hoīes
fecerit. Qui ꝑcuſſit egyptū cū pri-
mogenitis eoꝝ. Et cetera. Uniuerſā
igit̃ creaturā nō vtiq̄ deus ꝑ aliquā crea-
turā: ſed ſolus fecit. Cuiꝰ creature q̄ſdam
ꝑtes excellētiores cōmemorauit ex quibꝰ
vniuerſa cogitaremꝰ: intelligibiles celos ⁊
viſibilē terrā: Et q̄ ſūt etiā celi viſibiles cō-
memorauit eoꝝ luminaribꝰ totū celeſte cor-
poreū vt ab ipſo factū acciperemꝰ admo-
nuit: q̄q̄ id qō ait: Qui fecit celos in ītel-
lectu: vel ſicut alij interꝑtati ſunt: in intelli-
gētia: vtrū celos ītelligibiles ſignificare h̄
mō voluerit: an in ſuo intellectu: vel in ſua
intelligentia feciſſe celos: hoc eſt in ſua ſa-
pientia: ſicut alibi ſcriptum eſt: Oīa in ſa-
pientia feciſti: eo mō inſinuans vnigenitū
verbū queri pōt. Sꝫ ſi ita ē vt in ſuo intel-
lectu feciſſe accipiamꝰ deū celos: cur tm̄ d̄
celis hoc ait: cū oīa in eadē ſapientia fece-
rit: An ibi tm̄ exꝓmendū fuit: vt in ceteris
etiā tacitū poſſet intelligi: vt iſte ſit ſenſus:
Qui fecit celos in ītellectu: q̄ fundauit ter-
rā ſuꝑ aq̄s: vt ⁊ hic ſubaudias ī intellectu:
Qui fecit lūinaria magna ſolꝰ: ſolē in ꝑtā-
tem diei: lunā ⁊ ſtellas in ꝑtātē noctis: vtri-
q̄ in intellectu: Quō ḡ ſolus: ſi h̄ eſt in in-
tellectu: vel in ītelligētia qō eſt in ſapiētia:
id eſt in v̄bo vnigenito: An qꝛ trinitas nō
ſunt tres dij: ſed vnꝰ deus: ad id refert̃ qō
ſolus deus fecit: qꝛ nō creaturā ꝑ creaturā
fecit: Sed q̄d eſt q̄ firmauit terrā ſuꝑ aq̄s:
Obſcura eñ q̄ſtio eſt: qꝛ terra grauior vi-
det̃ vt nō portari aquis: ſed aq̄s potiꝰ por-
tare credat̃. De q̄ re ne aduerſꝰ eos qui ſe
putant iſta certis rōnibus cōperiſſe ꝯtenti-
oſe ſcripturas nr̄as defendē videamur: ſi-
ue illud ita: ſiue aliter ſit: habemus qō de ꝓ-
ximo intelligamꝰ: terrā que habitat̃ ab hoī-
bus: ⁊ terreſtria ꝯtinet aīalia: que alio mō
in ſcripturis arida dicit̃: ſicut ſcriptū ē: Ap-
pareat arida: ⁊ vocauit deꝰ aridā terrā ſu-
per aq̄s eſſe fundatā: qō aq̄s circūfluētibꝰ
ſuꝑeminet. Nō eñ que dicit̃ litoraria ciui-
tas ſuꝑ maria fundata: ita ſub ea mare eſt:
quēadmodū ſunt aq̄ ſub ſpeluncaꝝ cauer-
nis: aut ſub nauibꝰ ſuꝑnatantibus: ſed iō
ſuꝑ mare d̄r: qꝛ inferiori mari ſuꝑeminet.
Sic dictꝰ eſt Pharao exiſſe ſuꝑ aquā: ita
eñ habet grecꝰ: qō quidā latini habēt ad
aquā: ſic dn̄s ſuꝑ puteū ſedebat: qꝛ ambo
ſuꝑiores eſſent: q̄ flumen ⁊ puteus: ille iu-
xta flumē: iſte iuxta puteū. Si aūt etiā ali-
q̄d aliud qō ad nos magis ꝑtinet iſta dic-
ta ſignificant: Fecit deus celos in ītellectu
ſpūales ſanctos ſuos: quibꝰ nō tm̄ credē:
verū etiā intelligere diuia donauit. Hoc q̄
nōdū pn̄t ⁊ ſolā fidē firmiſſimā tenent: tan-
q̄ infra celos t̃re noīe figurant̃. Et quia in
baptiſmo quē acceperūt incōcuſſa creduli-
tate ꝯſiſtūt: ideo dictū eſt: Firmauit terrā
ſuꝑ aquas. Itē qꝛ dictū eſt de dn̄o chriſto
qō in illo ſūt oēs theſauri ſapiētie ⁊ ſciētie
abſcōditi: Hec aūt duo: id ē ſapiētiā ⁊ ſci-
entiā diſtare inter ſe aliq̄d alia q̄ꝫ ſcriptura-
rū teſtant̃ eloquia: maxime loquēte ſancto
Job: vbi quodāmō ſingula definiunt̃. Di-
xit aūt hoī: Ecce pietas eſt ſapia: abſtinere
aūt a malo ſciētia eſt: nō incōgruēter intel-
ligimus ſapientiā in cognitōe ⁊ dilectione
eiꝰ qō ſꝑ eſt: atq̄ incōmutabilit̃ manet qō
deꝰ eſt. Nā ⁊ qō ait: Ecce pietas eſt ſapia:
θεοσέβεια dicta eſt in greco: quod vt totū
latine exꝓmatur: dei cultꝰ dici pōt. Abſti-
nere aūt a malo qō dixit eē ſcientiā: quid ē
aliud: q̄ in medio natiōis tortuoſe ⁊ ꝑuer-
ſe tanq̄ in nocte huiꝰ ſeculi caute prudēter
ꝯuerſari: vt abſtinēdo quiſq̄ ab iniq̄tate:
nō ꝯfundat̃ tenebris ꝓprij muneris luce di-
ſcretus: Cū ḡ quodā loco Apl̄us ꝯcordē
gratiaꝝ dei varietatē in hoībus dei vellet
oſtēdere: hec in primis duo poſuit dicēs:
Alij quidē dat̃ ꝑ ſpiritū ſermo ſapientie: h̄
eſſe arbitror: ſolē in ꝑtāte diei: Alij ſermo
ſciētie ſc̄m eundē ſpm̄: hoc eſt lunā. Dein-
de quodāmō ſtellas cōmemorari puto in
eo qō dicit̃: Alij fides ī eodē ſpū: alij cura-
tionū donatio ī vno ſpū: alij oꝑatōes v̄tu-
tū: alij ꝓphetia: alij diiudicatio ſpūuꝫ: alij
genera linguarū: alij interꝑtatio ſermonū.
Nihil eñ hoꝝ eſt qō in huius ſeculi nocte
nō ſit neceſſariū: que cū trāſierit neceſſaria
iſta nō erūt: iō in ꝑtātem noctis. In ꝑtāte

quippe ait: vel diei vel noctis: vt ptãs eſſet
diei lucere vel noctĩ: Qd̄ in ſpũalibꝰ donis
ſic intelligit: quia dedit ptãtem filios dei fi
eri. Qui pcuſſit egyptũ cũ pmogenitis eo
rum. Percuſſit ⁊ ſeculũ: cũ his que preci-
pua putant in ſclo. ¶ Qui eduxit iſra
el de medio eorũ. Educit etiã ſctõs ac
fideles ſuos de medio maloꝝ: ¶ In ma
nu potẽti ⁊ brachio excelſo. Quid
potentius: quid excellẽtius eo d̄ q̄ dictũ eſt:
Et brachiũ dñi cui reuelatũ ẽ. ¶ Qui di
uiſit mare rubrũ in diuiſiones. Di
uidet etiã: vt vnus atqꝫ idẽ baptiſmꝰ aliȷ̄s
ſit in vitã: aliȷ̄s ſit in mortẽ. ¶ Et eduxit
iſrael p mediũ eius. Educit etiã inno
Alia lra. uatum pplm ſuũ p lauachrũ regnãtionis.
t excuſſit. ¶ Et† pcuſſit Pharaonẽ ⁊ virtutẽ ei
us in mari rubro. Celeriter interimit:
Alia lra. ⁊ peccatũ ſuum reatũqꝫ eius p baptiſmũ.
t p deſertũ. ¶ Qui traduxit pplm ſuũ† ĩ deſto.
Traducet ⁊ nos in hꝰ ſeculi ariditate ⁊ ſte
rilitate: ne in ea pereamꝰ. ¶ Qui pcuſſit
reges magnos. Et occidit reges
fortes. Percutit atqꝫ occidit etiaꝫ a nob
diabolicas ⁊ noxias ptãtes. Seon re
gẽ amorreorũ. Sermẽ inutile vel temp
tationẽ calentẽ: qd̄ interptatur ſeon: regeꝫ
amaricãtiũ: qd̄ interptat amorreoꝝ. ¶ Et
Og regẽ baſan. Coaceruantẽ qd̄ int-
ptatur og: ⁊ regẽ cõfuſionis: quod interp-
tat baſan. Quid eñ coaceruat diabolus:
niſi ɔfuſionẽ: Et dedit terrã eorũ he
reditatẽ. ¶ Hereditatẽ iſrael ſeruo
ſuo. Dat etiã quos diabolus poſſidebat
hereditatẽ ſemini Abrae: qd̄ eſt chriſtus.
¶ Quia in hũilitate nrã memor fu
it nri. ¶ Et redemit nos ab inimicꝭ
noſtrꝭ. Sanguine vnigeniti ſui. ¶ Qui
dat eſcã omni carni. Hoc eſt omni ho
minũ generi: nõ tñ iſraelitarũ: ſed ⁊ gẽtiũ:
De qua eſca dicit: Caro mea vera ẽ eſca.
¶ Cõfitemini deo celi: qm̃ in eter-
nũ miſcdiã eiꝰ. ¶ Cõfitemini dño
dñorũ: qm̃ in eternũ miſcdia eius.
Quod hic ait: deo celi: credo aliter dicere
voluit qd̄ ſupra dixerat: deo deorũ. Nam
quod ibi deinde ſubiunxit: hoc etiã hic re-
petiuit. Cõfitemini dño dñoꝝ. Sed ⁊ ſi ſũt
q̄ dicunt dȷ̄: ſiue in celo: ſiue in terra: quẽ-
admodũ ſunt dȷ̄ multi: ⁊ dñi multi: ſed no
bis vnus eſt deꝰ pater: ex quo oĩa ⁊ nos in
ipſum: ⁊ vnus dñs Jeſus chriſtus p queꝫ
oĩa ⁊ nos p ipm: cui cõfitemur: qm̃ in eter-
nũ miſcdia eius.

¶ Explicit Tract. de pſ. CXXXV.
Incipit Tract. de pſ. CXXXVI.
¶ Prefatio.

OBlitos vos eſſe non arbitror: cõ-
mẽdaſſe nos vobis: imo cõmemo
raſſe: quod omnis eruditꝰ in ſanc
ta eccleſia noſſe debet: vnde ciues ſimꝰ: et
vbi pegrinemur. Et pegrinationis noſtre
cauſam eſſe peccatũ. Reuerſiõis aũt mu-
nus remiſſionẽ peccatoꝝ. Et iuſtificatiõeꝫ
gratie dei. Duas ciuitates pmixtas ſibi in
terim corpe ⁊ corde ſeparatas currere per
iſta volumina ſcloꝝ vſqꝫ in finẽ: Audiſtis
⁊ noſtis vnã cui finis eſt pax eterna: ⁊ vo-
cat hieruſalẽ: alterã cui gaudiũ ẽ pax tpa-
lis: ⁊ vocat babylonia. Interptationẽ eti-
am noim: ſi nõ fallor: tenetꝭ: hieruſalẽ inter
ptari viſionẽ pacis: babyloniã cõfuſionẽ.
Hieruſalẽ in babylonia captiua tenebat
nõ tota: ciues .n. eius ⁊ angeli ſunt: ſed qd̄
attinet ad hoĩes predeſtinatos in gloriam
dei: futuros p adoptionẽ coheredes chri-
ſti: quos de ipſa captiuitate redemit ſang-
ne ſuo. Particulã ergo iſtiꝰ ciuitatis hieru
ſalẽ captiuã teneri in babylonia ꝓ pecca-
to. Incipe aũt inde exire prius corde p cõ
feſſionẽ iniquitatis: ⁊ caritatẽ iuſticie: De
inde poſtea in fine ſeculi etiã corpe ſeparã
dã cõmendauimꝰ in eo pſalmo quẽ pmo h
cũ veſtra dilectione tractauimꝰ: q̄ ita inci-
pit: Te decet hymnus deus in ſyon: ⁊ tibi
reddetur votũ in hieruſalẽ: hodierna autẽ
die cantauimus.

¶ Expoſitio pſalmi

SUper flumina babylonis
illic ſedimus ⁊ fleuimꝰ: dũ
recordaremur† ſyon. Videte Alia lra. t cui.
q̄ in illo dictũ eſt: Te decet hymnꝰ deꝰ in
ſyon: hic aũt: Sup flumina babylonis il-
lic ſedimꝰ ⁊ fleuimꝰ cũ recordaremur ſyon:
Illa ſyon vbi decet hymnꝰ deũ. Que ſũt
ḡ flumina babylonis: ⁊ quid eſt nrm̃ ſedẽ
⁊ flere in recordatiõe ſyon: Si eñ ciues in
de ſumꝰ: nõ tñ hoc cantamꝰ: ſed ⁊ agimꝰ.
Si ciues ſumꝰ de hierlm: id eſt de ſyon: ⁊
in iſta vita: in iſta ɔfuſione hꝰ ſeculi: in iſta
babylonia nõ ciues habitamus: ſed capti
ui detinemur: oportet vt nõ tñ iſta decãte-
mus: ſed ⁊ faciamus affectu cordis pio re-
ligioſo deſiderio eterne ciuitatis. Habet ⁊
h ciuitas q̄ babylonia dicit amatores ſu-
os ɔſulentes paci tpali: ⁊ nihil vltra ſperã
tes: totũqꝫ gaudiũ ſuũ ibi figẽtes: ⁊ ibi fini
entes: ⁊ videmus eos ꝓ republica terrena